

[Skytte.]

bejde og folketingsarbejde, vil jeg gerne fremhæve, at der faktisk næsten altid, hvis det alene var udvalgsarbejde, det drejede sig om, kunne være dobbelt så mange til stede i salen som tilfældet er. Ved spørgetidens begyndelse i dag kunne vi faktisk have været 179.

(Kort bemærkning).

Samuelson: Jeg vil sige til hr. Hartling, at i morgen skal vi have afstemning om svangskabsloven, og hvis man skal registrere, hvordan alle stemmer, skal de altså op og argumentere hver for sig — bortset fra dem, der allerede har argumenteret. Det håber jeg ikke sker.

Kurt Brauer: Det er hr. K. J. Mortensen og folketingets formand, hr. Skytte, som kalder mig herop.

Hr. K. J. Mortensen går i rette med mig i anledning af mine ord om at tildele formanden ret til at uddele pryglestraf. Det skal selvfølgelig ikke tages for pålydende. Generelt kan man for resten sige, at det kan være vanskeligt at bevare ikke-vold som et princip, når man daglig skal møde hr. K. J. Mortensen.

Vedrørende huset er jeg bange for, at jeg er kommet til at udtrykke mig, så hr. Skytte har kunnet misforstå mig: det er ikke generelt arbejdsforholdene i huset, jeg kritiserer, så meget som selve husets indretning. Der er faktisk medlemmer, som skal vandre op mod en kilometer, før de kan komme fra deres værelser og til salen. Udvalgsværelserne er for små, og vi kan ikke få plads til vores udvalgssekretær i nærheden af udvalgsværelserne. Elevatorerne kan ikke klare det pres, de er udsat for. Dametoiletterne er placeret på mellemreposer på trapperne, bordene i salen er for små, stolene giver rygsygdomme osv. osv. i én elendighed.

Dette hus duer ikke til ret meget andet, som jeg sagde i mit første indlæg, end til at rulle røde løbere ud i. Jeg må indrømme, at det er smukt og nydeligt til repræsentation, men som arbejdsrum, som et hus, hvor der skal bestilles noget, kan man vist næppe kalde det særlig egnet. Og det skammelige ved det er, at det er en kun godt 50 år

gammel bygning. Det er ikke engang noget arkitektonisk mesterværk. Den er grim at se på udefra. Jeg er københavner og elsker min by, men en skamplet på det hele er dette hus, og for at det ikke skal være løgn, har man sat lys på huset om aftenen, så vi ikke engang kan undgå det om natten. Det er snart ved at være lidt for stærkt, og derfor ville jeg græde tørre tårer, hvis uheldet var ude og vi skulle miste dette hus.

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen: Formanden for folketinget var lidt ked af, at jeg havde givet tilslutning til dele af hr. Kurt Brauers betragtninger. Jeg deler ikke det, hr. Kurt Brauer sagde her til sidst om alt det vederstyggelige, han ser i bygningen. Det, jeg gav udtryk for, var, at bygningen har en historisk tradition bag sig. Den er opført ud fra bestemte forudsætninger, men den er ikke den rigtige ramme om det arbejde, som den moderne udvikling presser ind over parlamentet. Det gav jeg tilslutning til, og det kunne måske være en idé at udskrive en arkitektkonkurrence, så vi fik belyst, hvilke muligheder der var for at give ikke bare folketinget bedre arbejdsmuligheder, men også inddrage folk i det, der foregår i forbindelse med parlamentet.

Jeg vil bare til sidst sige, at der i denne debat også har været ting fremme, som jeg ikke synes har så stor værdi, men som skulle klares. Det, der for mig er afgørende, er, at vi fortsætter arbejdet med at finde ud af, hvordan vi kan gøre arbejdet her mere meningsfyldt og i højere grad delagtiggøre borgerne i, hvad der sker herinde, give dem en forståelse af, hvad der foregår i det høje ting.

(Kort bemærkning).

Skytte: Jeg er gjort opmærksom på, at der ved mødets begyndelse i dag i hvert fald var to udvalg, der holdt møde, udvalget om fysisk planlægning og finansudvalget. Jeg beklager, at jeg sagde, at der godt kunne have været 179 medlemmer til stede. Det er selvfølgelig umuligt. Men der kunne i hvert fald have været over 100 medlemmer til stede. Det var der heller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.